

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna ve věci

žalobkyně **Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR**
IČ: 49627325
sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1
zastoupená JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem
sídlem Ostrovského 253/3, Praha 5

proti

žalovanému **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1
Praha 2

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného - Protokolu ze dne 10. 4. 2015 o kontrole č. 2014/1072 - Kontrolní zjištění č.2 a proti Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu, ze dne 19. 8. 2015 o krácení dotace dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb.

takto:

- I. Žaloba **se** v části směřující proti Protokolu ze dne 10. 4. 2015 o kontrole č. 2014/1072 - Kontrolní zjištění č. 2 **odmítá**.
- II. Oznámení žalovaného o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu ze dne 19. 8. 2015 a vyřízení stížnosti žalovaného ze dne 26. 10. 2015 **se zrušují** v části krácení dotace o 5 % na základě Protokolu ze dne 10. 4. 2015 o kontrole č. 2014/1072 - Kontrolní zjištění č. 2 a věc **se** žalovanému v této části **vrací** k dalšímu řízení.

- III. Žalovaný je **povinen** žalobci nahradit náklady řízení ve výši **15.342 Kč** k rukám zástupce žalobce JUDr. Vladimíra Tögela, advokáta od ve lhůtě do 30 dní právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce podal žalobu proti kontrolnímu zjištění č. 2 v rámci Protokolu o kontrole č. 2014/1072 (dále též „*Protokol*“) a nevyhovění Námitce proti tomuto postupu Poskytovatelem dotace. Dále podal žalobce žalobu proti Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu (dále též jen „*Oznámení*“) a nevyhovění Stížnosti-Námitce proti tomuto postupu Poskytovatelem dotace. Kontrolní zjištění č. 2 spočívalo v tom, že žalobce podle názoru žalovaného nadbytečně vyzval zbývajících 7 uchazečů k vysvětlení nabídky postupem dle § 76 odst. 3 ZVZ, v důsledku čehož byl dle názoru žalovaného - poskytovatele dotace nezákonně vyloučen uchazeč č. 1. (Trianon Čechy o.p.s.), který kdyby nebyl vyloučen pro nezaslání odpovědi na výzvu zadavatele k objasnění nabídky, umístil by se na 3. místě. Oznámením žalovaný krátil dotaci ve výši 5 % za uvedené pochybení žalobce při zadávacím řízení.

II. Žaloba

2. Žalobce v žalobě shrnul, že v právním postavení Příjemce dotace v rámci Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPLZZ/1.1/95/1/00003 vydané MPSV, Název programu: Operační program Lidské zdroje a zaměstnanost (OPLZZ), Registrační číslo projektu: CZ. 1.04/1.1.01/95.00003, zadával jakožto postupem dle § 38 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (dále též jen „*ZVZ*“) předmětnou veřejnou zakázku na služby. Po skončení zadávacího řízení a uzavření smlouvy s vybraným uchazečem se žalobce-zadavatel podrobil kontrole ze strany žalované podle § 8a zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě s tím, že žalovaná v postupu zadavatele zjistila dle jejího názoru porušení § 76 odst. 3 ZVZ, v důsledku čehož byl ze zadávacího řízení neoprávněně vyloučen uchazeč č. 1 (Trianon Čechy o.p.s.).
3. Žalobce nejprve podal námitku ze dne 28. 4. 2015 proti Kontrolnímu zjištění č. 2 Protokolu o kontrole č. 2014/1072 ze dne 10. 4. 2015. Poté, co od nevyhovění námitce (č. j.: 2015/26274-853 ze dne 25. 5. 2015) uběhla doba cca 4 měsíců, rozhodl se žalobce k podání stížnosti (ze dne 17. 8. 2015), která byla žalované doručena dne 18. 8. 2015. Ve stejný den, kdy žalovaná obdržela stížnost, žalovaná umožnila žalobci dnem 18. 8. 2015 získat v rámci informačního systému BENEFIT7 právě stížností urgované a chybějící Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu. Žalobce tvrdí, že stížnost jednak ukončila nečinnost žalované a byla svým obsahem i námitkou proti Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu, neboť toto oznámení se z hlediska právní argumentace poskytovatele dotace značně krylo s jeho rozhodnutím č. j.: 2015/26274-853 ze dne 25. 5. 2015, jímž nebylo vyhověno námitce žalobce ze dne 28. 4. 2015. Žalovaná o námitce proti Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu rozhodla dopisem ze dne 26. 10. 2015, č. j.: 2015/49056-851, který byl žalobci dne 27. 10. 2015 doručen prostřednictvím jeho právního zástupce.

4. Žalobce shrnul průběh zadávacího řízení. Dne 2. 10. 2013 zahájil zjednodušené podlimitní řízení. Předmětem plnění veřejné zakázky bylo komplexní organizační zajištění informačních seminářů a konferencí pořádaných v rámci projektu „*Společným postupem sociálních partnerů k přípravě odvětví na změny důchodového systému – I. etapa*“, č. CZ. 1.04/1.1.01/95.00003 v období od uzavření smlouvy o poskytování služeb do dne 30. 06. 2015. Hodnotící komise žalobce shledala, že nabídka uchazeče č. 4 (UNNI Trading s.r.o.) obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Dále nabídka uchazeče č. 5 (X) nevyhověla všem požadavkům zadavatele, neboť uchazeč v nabídce nedoložil ani seznam subdodavatelů, ani čestné prohlášení o tom, že nebude plnit veřejnou zakázku prostřednictvím subdodavatelů. Nakonec došlo i na pochybnosti ohledně nabídky uchazeče č. 8 (JHS – CENTRE, o.p.s.), konkrétně chybného prohlášení dle § 68 odst. 3 písm. c) ZVZ a řádně podepsaného návrhu smlouvy. Dne 13. 11. 2013 proběhlo 3. jednání hodnotící komise. Závěrem 3. jednání hodnotící komise bylo opětovně vyzvání uchazeče č. 4 ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny postupem dle § 77 odst. 3 ZVZ, tj. pozvání uchazeče na další (4.) jednání hodnotící komise, které se uskutečnilo dne 25. 11. 2013. Na něm hodnotící komise vyslechla zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny na osobním jednání s jednatelem společnosti. Hodnotící komise ještě nepřistoupila k vyloučení uchazeče č. 4 ze zadávacího řízení, ale pokusila se vlastní činností zjistit reálnost nabídkové ceny v rámci předložené nabídky, a to konkrétně zasláním cenových kalkulací jednotlivým osloveným hotelům, které uchazeč uváděl jakožto reprezentativní vzorek poskytovatelů služeb, se kterými má dlouhodobě velmi dobré vztahy a obchodní vazby. Po získání relevantních informací z jednotlivých hotelů (doklady o cenách služeb, cenách pronájmu nebytových prostor a další nákladové položky), předložila hodnotící komise tyto doklady na jednání zástupci uchazeče k vyjádření s tím, aby hodnotící komisi vysvětlil rozpory mezi cenami služeb, cenami pronájmu nebytových prostor a další nákladové položky, které získala hodnotící komise ověřujícím dotazem u těchto hotelových zařízení, na které se uchazeč v původním vyjasnění nabídky odvolával a jejichž garantované ceny měl od těchto zařízení dokonce písemně potvrzené. Zástupce uchazeče č. 4 nebyl schopen vysvětlit na jednání hodnotící komise vzniklé cenové rozdíly. Na základě výše uvedených poznatků týkajících se nezdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny uchazečem č. 4 bylo rozhodnuto, že nabídka tohoto uchazeče bude ze zadávacího řízení vyloučena a nebude dále hodnocena.
5. Na základě informací zjištěných při jednání hodnotící komise dne 25. 11. 2015 při zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny uchazečem č. 4 odvolávajícím se na blíže nespecifikovanou „*pomoc tzv. 6 Partnerských organizací, kterou údajně využívají i všichni ostatní uchazeči*“ a dále také na základě toho, že i všechny nabídkové ceny ostatních uchazečů byly nižší o 7% až 37 %, než byla předpokládaná hodnota veřejné zakázky, se hodnotící komise rozhodla postupem dle § 76 odst. 3. ZVZ si tyto informace o údajně skryté pomoci tzv. Partnerských organizací ověřit i u ostatních zbylých uchazečů, a proto hodnotící komise vyzvala i tyto ostatní uchazeče k vyjasnění nejasností nabídek předložením položkové specifikace jejich nabídkové ceny a cenové kalkulace formou vyplnění dokladu „*Tabulka-Náklady*“ (viz protokol z 4. jednání hodnotící komise).
6. V rámci posledního 5. jednání hodnotící komise bylo poté ukončeno posouzení nabídek a bylo přistoupeno k samotnému hodnocení nevyloučených nabídek. Nejprve však hodnotící komise přistoupila ke kontrole vysvětlení spočívající ve vyplnění dokladu

„*Tabulka-Náklady*“, které zaslali uchazeči. Uchazeči č. 2 (Valero s.r.o.), č. 3 (VIALIN, o.s.), č. 6 (bfz-vzdělávací akademie s.r.o.), č. 7 (Sdružení HS Euro) a č. 8 (JHS-CENTRE, o.p.s.) doručili hodnotící komisi řádně požadované vysvětlení. Uchazeči č. 1 (Trianon Čechy o.p.s.) a č. 5 (X) vysvětlení nedoručili ve stanovené lhůtě a ani později. U uchazeče č. 2 a č. 7 však hodnotící komise na základě vyplněného dokladu „*Tabulka-Náklady*“ zjistila závažná numerická pochybení, neboť uchazeči ve svých nabídkách v návrhu smlouvy uvedli nesprávný výpočet nabídkové ceny. Hodnotící komise také vzala v potaz informace zjištěné svou vlastní činností v otázce zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny uchazečem č. 4 a usoudila, že uchazeč není schopen za nabídnutou cenu při dodržení kalkulovaných nákladů a zisku zajistit realizaci zadavatelem poptávaného předmětu plnění spočívající v organizaci všech zamýšlených akcí v rozsahu požadovaném zadavatelem. Z výše uvedených důvodů tak byli uchazeči č. 1, 2, 4, 5, a 7 vyloučeni.

7. Zbylé nabídky byly hodnoceny podle dílčích hodnotících kritérií. Jako nejvhodnější byla vybrána nabídka uchazeče č. 8 JHS-CENTRE, o.p.s. (maximální počet bodů - 100) a v pořadí následovaly nabídky uchazeče č. 3 VIALIN, o.s. (95,94 bodů) a uchazeče č. 6 bfz-vzdělávací akademie s.r.o. (92,32 bodů). Smlouva s vybraným uchazečem byla uzavřena dne 10. 1. 2014. V průběhu zadávacího řízení nebyly podány námitky jak proti zadávacím podmínkám, tak ani proti úkonu zadavatele, či proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, anebo proti rozhodnutí o vyloučení. Zadávací dokumentace nebyla ze strany uchazečů a dodavatelů nikterak zpochybněna. K vysvětlení zadávacích podmínek bylo poskytnuto šest dodatečných informací. Žalobce namítl, že poskytovatel dotace s vyloučením uchazečů č. 2 (Valero s.r.o.) a č. 7 (Sdružení HS Euro) bezvýhradně souhlasil právě s odkazem na numerické nesrovnalosti v jejich nabídkách a krycím listu, které zadavatel zjistil právě z dokladu *Tabulky-Náklady*, přičemž požadavek na vyplnění tohoto dokladu je však stejným subjektem a jeho kontrolním orgánem následně zpochybňován v případě vyloučení uchazeče č. 1 (Trianon Čechy o.s.), pro údajnou protiprávnost postupu hodnotící komise § 76 odst. 3 ZVZ vůči tomuto uchazeči.

8. Žalobce uvedl, že žalovaný - poskytovatel dotace prostřednictvím svého kontrolního orgánu postupně od 11/2014 do 02/2015 formou dotazů zjišťoval různé okolnosti jednotlivých úkonů zadavatele provedených v rámci zadávacího řízení a při zadání zakázky. Takto své výtky vůči průběhu zadávacího řízení a úkonům zadavatele postupně stále měnil ve formě buď rozšíření anebo naopak zúžení výtek proti postupu zadavatele, aby v Protokolu o kontrole č. 2014/1072 obvinil žalobce z porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek (kontrolní zjištění č. 2). Pochybení konstatované žalovaným se týká nezákonného vyzvání všech zbývajících 7 uchazečů k vysvětlení nabídky postupem dle § 76 odst. 3 ZVZ, v důsledku čehož byl dle názoru žalované nezákonně vyloučen uchazeč č. 1. (Trianon Čechy o.p.s.), který kdyby nebyl vyloučen, umístil by se na 3. místě. Žalovaný je názoru, že hodnotící komise v nabídkách všech uchazečů, vyjma uchazeče č. 4, v průběhu svých jednotlivých jednání nezjistila žádné nejasnosti v nabídkách či nabídkových cenách zbylých 7 uchazečů, které by opravňovaly využít institutu vysvětlení nejasností nabídky dle § 76 odst. 3 ZVZ, a proto byl tento úkon vůči těmto 7 uchazečům nezákonný a šikanozní. Na základě tohoto zjištění pak žalovaný dovodil i nezákonnost vyloučení uchazeče č. 1 (Trianon Čechy o.p.s.), který na takovou „nezákonnou výzvu“ nemusel reagovat, a tedy i doručit ve lhůtě odpověď spojenou s vyplněním dokladu „*Tabulka-Náklady*“. V závěru svého kontrolního zjištění však Poskytovatel dotace výslovně

konstatuje, že „porušení zákona ze strany zadavatele zůstalo zcela bez vlivu na výběr nejvhodnější nabídky a jednání zadavatele, které představuje porušení zákona, tedy nenaplnilo skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 ZVZ“. I přesto však Poskytovatel dotace zadavateli zkrátil dotaci z původně zamýšlených a navrhovaných 25 % na 5 %.

9. Jediným argumentem kontrolního orgánu žalovaného na str. 10 protokolu ve vztahu k porušení ZVZ spočívajícím v údajně neoprávněném vyloučení uchazeče č. 1 Trianon Čechy o.p.s. je podle žalobce to, že „Požadavek na vysvětlení nabídky vůči uchazeči č. 1 však nesměřoval k vysvětlení nejasností v jeho nabídce, nýbrž k vysvětlení MNNC obsažené v nabídce jiného uchazeče, jak hodnotící komise výslovně vyjádřila v protokolu ze 4. jednání“. Žalobce namítl, že v protokolu č. 4 z jednání hodnotící komise je v čl. IV bod 4.3 výslovně uvedeno, že „dále se hodnotící komise rozhodla zaslat všem ostatním uchazečům žádost o vysvětlení nabídky dle § 76 odst. 3 ZVZ, jejíž nedílnou přílohou bude „Tabulka – náklady“, aby mohla jednotlivé položky rozepsané v této tabulce porovnat s údaji, jež doložil uchazeč č. 4 ve svém zdůvodnění MNNC ze dne 11. 11. 2013“. Touto větou chtěla hodnotící komise vyjádřit a zdůvodnit svůj další postup dle § 76 odst. 3 ZVZ i vůči všem ostatním zbylým uchazečům, tj. v žádosti o vysvětlení nabídky, jejíž nedílnou přílohou byla „Tabulka – náklady“, chtěla hodnotící komise po zbylých uchazečích jednotlivé položky rozepsané v této tabulce pouze porovnat se stejnými údaji, jež doložil uchazeč č. 4 nejprve v rámci svého vyjasnění nabídky dle § 76 odst. 3 ZVZ a poté i v rámci zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 11. 11. 2013.
10. Postup zadavatele dle § 76 odst. 3 ZVZ vůči všem zbylým 7 uchazečům právě na základě dodatečně vzniklých pochybností vzešlých z jednání s uchazečem č. 4, který se v konečném důsledku dotkl také uchazeče č. 1, (Trianon Čechy), který byl pro neposkytnutí součinnosti vyloučen, však neměl vůbec nic společného se získáváním důkazů proti uchazeči č. 4, (UNNI TRADING), který v rámci čl. II bod 1 Protokolu č. 3 z jednání hodnotící komise, byl podrobován postupům zadavatele dle § 77 odst. 1 ZVZ za účelem zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Uchazeč č. 4 zadavatele neuspokojil z hlediska zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny a nikoliv z hlediska vyplnění údajů uvedených v Tabulce-náklady, které byly zadavateli srozumitelné. Vyjasnění nejasností nabídky je dle současné judikatury, např. podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 10. 2011, čj. 62 Af 50/2010, v některých případech obligatorním postupem zadavatele.
11. Ve vyplněném dokladu „Tabulka-náklady“ uchazeče č. 4 UNNI Trading s.r.o., uchazeč vůbec nijak finančně nezohlednil pomoc tzv. Partnerských zařízení, o kterých se minimálně 20x zmiňoval v rámci jednání hodnotící komise konaném dne 25. 11. 2013 a lze tedy jen konstatovat, že odkaz na pomoc těchto tzv. Partnerských zařízení, bylo jen účelovým tvrzením tohoto uchazeče, aby před hodnotící komisí zdůvodnil svou mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Stejně však takto z hlediska neuvedení tzv. Partnerských zařízení učinilo i ostatních 7 zbylých uchazečů, kteří ve vyplněném dokladu „Tabulka-náklady“ tuto skutečnost nijak zvlášť finančně nezohlednili, takže v konečném důsledku ani neměla hodnotící komise co z hlediska vzájemné porovnatelnosti nabídek ve vztahu k pomoci tzv. Partnerských zařízení porovnávat a tuto skutečnost proto zadavatel nemusel uvádět do textu Protokolu z 5. jednání. Jediným výsledkem, který poznamenal celý průběh jednání hodnotící komise, bylo, že uchazeč č. 4 UNNI Trading s.r.o. tímto svým účelovým tvrzením v rámci zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny odvedl

pozornost hodnotící komise jiným směrem a následným postupem hodnotící komise dle § 76 odst. 3 ZVZ se tyto informace vůči zbylým 7 uchazečům nepodařilo ověřit. Na základě takto daných zjištění, proto hodnotící komise nakonec ani neměla žádný důvod tuto skutečnost vzájemné porovnatelnosti nabídek ve vztahu tzv. Partnerským zařízením, např. v Protokolu č. 5 výslovně uvádět a rozebírat. Samotná skutečnost, že v žádném z Protokolů z jednání hodnotící komise není výslovně uvedena výše popsaná vzájemná porovnatelnost nabídek 7 uchazečů s uchazečem č. 4 UNNI Trading s.r.o., však není v rozporu se ZVZ. Ostatně ani vzájemné porovnávání nabídek na základě informací získaných nejprve postupem hodnotící komise dle § 76 odst. 3 ZVZ a pak dle 77 odst. 1-3 ZVZ anebo zcela opačně, „samo o sobě ještě neznamená, že je v rozporu se ZVZ, a to i přesto, že se jedná o zcela odlišné právní úkony zadavatele konané za jiným účelem a každý slouží ke zjišťování na sobě buď nezávislých a nebo na sobě sice závislých, ale od sebe různých nejasností zjištěných v nabídce či nabídkách uchazečů.

12. Na základě získaných informací mohl žalobce vyloučit jak uchazeče č. 4 UNNI Trading s.r.o., pro nezdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, tak ale i získal základní usvědčující materiál pro vyloučení dalších uchazečů č. 7 Sdružení HS EURO a č. 2 Valero s.r.o., a č. 5 X, což kontrolní orgán dodatečně uznal jako správný postup zadavatele.
13. V Protokolu podle žalobce dochází k záměně příčiny a následku, resp. vlivu na průběh zadávacího řízení. Vyloučení uchazeče č. 1 a č. 5 je totiž následkem nepodání zadavatelem požadovaného vysvětlení. Kdyby uchazeč vysvětlení podal, nebo naopak by si stál za svými právy v tom smyslu, že požadavkem na vyplnění dokladu „*Tabulka-náklady*“ zadavatel porušuje ZVZ a v důsledku toho by podal Námitku proti úkonu zadavatele dle § 110 odst. 2 ZVZ, pak by vyloučen nebyl. Žalobce dále uvedl, že ZVZ poskytuje uchazečům dostatečně účinné procesní nástroje k tomu, jak případné chyby zadavatele odstranit prostřednictvím institutu včas podaných Námitek. Uchazeč tedy nemá právo revoltovat vůči chybným úkonům zadavatele výše tím, že na protest vůči třeba i chybnému postupu zadavatele nepodá Námitku. Není možné se ztotožnit s úvahami kontrolního orgánu v tom smyslu, že na základě neoprávněné výzvy k vyjasnění nabídek měl uchazeč právo nepodat námitku, v důsledku čehož byl také i neoprávněně vyloučen ze zadávacího řízení. Nakonec samotná výzva k vyplnění dokladu „*Tabulka-náklady*“ se týkala relevantní věci a její zodpovězení nevytvářelo nějaké břemeno pro uchazeče.
14. Dále žalobce namítl, že v Protokolu kontrolního orgánu je správně uvedeno, že porušení povinností zadavatele nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky a že smlouva byla uzavřena s uchazečem, který by se umístil na prvním místě, i kdyby nedošlo ke spornému postupu zadavatele. Je tedy zřejmé, že napadený postup zadavatele a ani nemohl mít reálný faktický dopad na celý projekt zadavatele. Kontrolní orgán však nevyvozuje z této zásadní skutečnosti žádné závěry kromě toho, že nebyl dle § 120 ZVZ spáchán správní delikt. Žalobce je toho názoru, že neměl-li a ani nemohl-li mít sporný postup zadavatele reálný dopad na celý projekt, pak tedy ani domnělé porušení § 76 odst. 3 ZVZ nemůže přímo souviset s účelem, na který byla dotace poskytnuta. Žalobce poukázal na to, že je třeba v případech porušení rozpočtové kázně zabývat se naplněním účelu dotace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 Afs 90/2012). Dle názoru žalobce měl k těmto skutečnostem obligatorně přihlídnout také kontrolní orgán, neboť i když on sám nerozhoduje o odvodu a jeho výši, rozhoduje o tom, co je podezřelým jednáním, resp.

co může být porušením rozpočtové kázně, což dokládá i znění Protokolu a v něm uvedené nápravné opatření. Podle názoru žalobce nemůže být tedy sankcionováno takové jednání zadavatele, které je marginální, a které nemělo vliv na účel, pro který byla dotace poskytnuta.

15. Žalobce poukázal na Rozhodnutí Komise C(2013) 9527 ze dne 19. 12. 2013, na které je odkazováno i dokumenty OP LZZ, konkrétně Příručkou pro příjemce finanční podpory z operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost (Příloha OM OP LZZ D2), které stanoví v bodě 1.3. kritéria, která je třeba vzít v úvahu při rozhodování o sazbě opravy, jež má být uplatněna. Žalobce podotkl, že podle tohoto rozhodnutí platí, že *„je-li nesrovnalost pouze formální povahy bez skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, nebude provedena žádná oprava“*. Nesmí být tedy uložena zadavateli žádná sankce, pokud jeho jednání nemělo žádný skutečný dopad na veřejné zdroje, poskytovatele dotace a ani na účel projektu. Rovněž Metodické pokyny pro zadávání zakázek OP LZZ tento přístup uznávají a v 4.2.4 tabulce 2., uvádí pod číslem 19. typ porušení rozpočtové kázně *„Formální porušení postupů pro zadávání zakázek bez finančního dopadu“* se sankcí 0%. Žalobce je toho názoru, že pokud jeho postup neměl žádný finanční dopad a pochybení bylo formálního charakteru, měl kontrolní orgán postupovat v souladu s Metodickým pokynem pro zadávání zakázek OP LZZ a podřadil skutek pod tuto kategorii tabulky č. 2.
16. Žalobce poukázal na to, že ode dne 19. 2. 2015 je účinná novela zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech č. 25/2015 Sb., která nahradila protiústavní § 14e odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech a pozměnila celý procesní postup poskytovatele při pozastavení vyplácení dotace. V souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl ÚS 12/14 Poskytovatel dotace může podle názoru žalobce pozastavit proplácení části dotace na základě provedeného auditu, zde na základě provedené kontroly dle kontrolního řádu. S ohledem na závažnost a charakter daného kroku Poskytovatele dotace je ale zřejmé, že by před aplikací § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech měl v rámci své činnosti provést určitou správní úvahu, a to nejen o provedených zjištěních, ale i o nutnosti a přiměřenosti případného pozastavení dotace. Za nepřípustné tak musí být považováno pozastavení dotace v době, kdy samotné závěry o provedené kontrole nebyly konečné a mohly být měněny v intencích a v režimu kontrolního řádu. Až po vyhotovení konečného Protokolu o kontrole, v intencích rozhodnutí o námitkách, se příjemce dotace vůbec může dozvědět o konečných závěrech kontrolního orgánu. V této rovině by tedy mělo být vyloučeno aplikování pozastavení proplácení dotace dle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech. Žalobce poukázal na to, že Protokol ani nezní tak, že poskytovatel dotace tímto Protokolem informoval žalobce v souladu s § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech, neboť v tomto Protokolu je na straně 11 výslovně uvedeno pouze, že *„Toto porušení bude předáno poskytovateli dotace k uplatnění krácení dle § 14e zákona 218/2000 Sb....“*. Z tohoto textu tak nelze vyvodit, že poskytovatel dotace k aplikaci § 14e zákona o rozpočtových pravidlech opravdu přistoupí. Ani z poučení o právu na podání námítky (strana č. 14 protokolu) nevyplývá, že by v souvislosti s Protokolem mohla být podána námitka proti opatření dle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech. Z výše uvedených skutečností by tedy podle názoru žalobce vyplývalo, že poskytovatel dotace nerozhodl o pozastavení proplácení části dotace, jen byl informován o domněnkách kontrolního orgánu.

17. Žalobce zdůraznil, že podal proti kontrolním zjištěním uvedeným v Protokolu řádně a včas námitku, které nebylo vyhověno. V této námitce se žalobce zabýval i zamýšleným „krácením“ dotace. Veškeré výtky obsažené v námitce ovšem směřují striktně vůči protokolu v intencích kontrolního řádu. Z hlediska aplikace § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech je ovšem rozporná věta ve vyřízení námitek na straně 26 ve znění: „Z tohoto důvodu je uložení sankce dle Metodického pokynu pro zadávání zakázek ve verzi 1.8 (položka 13) ve výši 5% z předmětu zakázky zcela na místě“, která navozuje dojem, že takto bylo rozhodnuto o krácení dotace. Toto rozhodnutí však není zmíněno ve vyřízení námitek a žalobce nebylo sděleno ani jiným vhodným způsobem. V době vyřízení námitek tedy žalobci nebyla doručena informace o pozastavení vyplácení dotace, ani žádná jiná obdobná informace. Samotné vyřízení námitek za takovou informaci rovněž být považováno nemůže, protože by šlo o zjevně nevhodné informování z pozice kontrolního orgánu, bez jakéhokoli výroku a relevantního odůvodnění.
18. Žalobce konečně namítl, že vyřízení námitek bylo vydáno X, jakožto vedoucí Odboru kontrol evropských programů MPSV, přičemž rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo vydáno vrchním ředitelem sekce fondů EU MPSV. Z tohoto pohledu by tedy i případná informace o aplikaci § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech ve formě vyřízení námitek byla vydána osobou bez zjevné příslušnosti, resp. o této příslušnosti nebyl žalobce řádně informován. Stejná výtka o nepřislušnosti, by pak mohla zaznít z pozice žalobce i v případě, kdy by snad Vyřízení námitek mělo představovat vyřízení námitek dle § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech, neboť v tomto případě je funkčně příslušnou osobou ten, kdo stojí v čele poskytovatele, tj. ministryně práce a sociálních věcí České republiky.
19. Žalobce dále poukázal na to, že nespáchal správní delikt definovaný v dikci § 120 ZVZ. Zdůraznil, že zákonodárce nepovažoval za vhodné, aby správním deliktem bylo jakékoliv, např. bagatelní porušení povinnosti zadavatele dle ZVZ, ale aby naopak deliktem v zásadě bylo jen takové jednání zadavatele, které fatálně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit zadávací řízení, zejména pak ve vztahu k výběru nejvhodnější nabídky, tzn. nabídky první v pořadí. Možné potrestání zadavatele za porušení ZVZ tak může nastat jen v návaznosti na ohrožení základního účelu zadávacího řízení, tj. efektivního, účelného a hospodárného vynakládání veřejných prostředků. V konkrétní kauze žalobce, kdy kontrolní orgán namítá údajně neoprávněné vyloučení původně uchazečů č. 1 a č. 5, (Trianon Čechy a X), a poté jen u uchazeče č. 1, je zcela nájisto postaveno, že se žalobce správního deliktu nedopustil, což konstatuje právě i kontrolní orgán.
20. Žalobce poukázal i na Rozhodnutí o poskytnutí dotace pro žalobce konkrétně na část IV. Sankce, bod 2.3., který stanoví výši sankce při porušení pravidel při zadávání zakázek. Pokud faktický dopad domnělého porušení ustanovení ZVZ žalobcem je nulový, odvod tedy v tomto případě musí být rovněž nulový. Dále žalobce upozornil na znění Metodického pokynu pro zadávání veřejných zakázek D9, konkrétně bod 4.2.3., který upravuje postup uvalení sankce v případě ex-post financovaných projektů, a to tím způsobem, že vymezuje možnost poskytovatele dotace fakticky započíst sankci za domnělé porušení zákona, aniž by došlo k faktickému porušení rozpočtové kázně. Toto ustanovení je dle názoru žalobce v přímém rozporu se zněním rozhodnutí o poskytnutí dotace, zákona o rozpočtových pravidlech, nálezu ÚS Pl. 12/14 a potažmo i čl. 2 odst. 2 Listiny, neboť žádné zákonné ustanovení ani ustanovení rozhodnutí o poskytnutí dotace

neumožňuje postup zakotvený v tomto bodě Metodického pokynu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

21. Žalovaný shrnul, že postup žalobce při zadávání veřejné zakázky byl předmětem celé řady jednání mezi oběma subjekty a následné kontroly na místě č. 2014/1072 vykonané žalovaným na základě zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) a zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů. Kontrolní zjištění č. 2 protokolu o kontrole č. 2014/1072, jež je mimo jiné žalobou napadeno, se týká neoprávněného vyloučení uchazeče o zakázku, jak je detailně vysvětleno v protokolu o kontrole i ve vyřízení námitek ze dne 25. 5. 2015 a dále v žalobě. Kontrolní zjištění bylo podkladem pro neproplacení části dotace podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), provedeného dne 18. 8. 2015, o němž byl žalobce informován následujícího dne 19. 8. 2015 v Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu.
22. Dále žalovaný uvedl, že hodnota neproplacené částky dotace odpovídala nižšímu odvodu stanovenému podle § 14 odst. 6 rozpočtových pravidel. Za nezákonné vyloučení zájemce/uchazeče ze zadávacího řízení v daném případě náležel podle Metodického pokynu pro zadávání zakázek OP LZZ verze 1.8 odvod 25 až 30 % částky dotace použité na financování předmětné zakázky, v méně závažných případech pak 5 až 10 %. Výše nevyplacené částky dotace (5 % částky dotace použité na financování předmětné zakázky) tedy odpovídá uvedenému procentuálnímu rozmezí.
23. O neproplacení části dotace podle § 14e rozpočtových pravidel informovalo MPSV příjemce dotace dne 19. 8. 2015 vhodným způsobem, a to prostřednictvím informačního systému BENEFIT7, určeného pro komunikaci mezi poskytovateli a příjemci v rámci operačních programů v programovém období 2007-2013. O neproplacení části dotace podle § 14e rozpočtových pravidel informovalo MPSV příslušný finanční úřad dopisem ze dne 14. 4. 2016.
24. Z procesního hlediska má žalovaný za to, že podaná žaloba je nepřijatelná, neboť žalobce před podáním žaloby nevyčerpal všechny opravné prostředky, které měl k dispozici.
25. Ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel stanoví příjemci dotace lhůtu pro podání námitek vůči provedenému opatření spočívajícímu v neproplacení (části) dotace. Lhůta počíná běžet dne následujícího po dni, kdy příjemce dotace obdržel od poskytovatele informaci o tomto opatření. O možnosti bránit se podáním námitek, včetně uvedení lhůty pro jejich podání, žalovaný poučil žalobce v zaslané informaci o neproplacení části dotace. Na vyřízení námitek se subsidiárně použije správní řád a rozhoduje o nich ten, kdo stojí v čele poskytovatele, v případě žalovaného je jím tedy ministryně práce a sociálních věcí. Žalobce však v této lhůtě a ani po lhůtě námitky proti neproplacení části dotace nepodal. Žalobce v žalobě zmíněnou „*Stížnost proti nečinnosti*“ nelze považovat za podání námitek k provedenému opatření. Žalovanému naopak byla doručena stížnost proti postupu správního orgánu na základě ustanovení § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kterou se žalobce domáhal provedení oprav protokolu o kontrole a vyřízení námitek a dále

zjednání nápravy v nesprávném postupu poskytovatele. Stížnost je dále datována dnem 17. 8. 2015, tedy dnem předcházejícího samotnému provedení opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. Tato stížnost byla vyřízena dopisem ministryně práce a sociálních věcí dne 26. 10. 2015.

26. Žalovaný zdůraznil, že povinností příjemce dotace v procesu zadávání zakázek je zajistit transparentnost zadávacího řízení. Pokud zadavatel protokoly zjednání hodnotící komise vypracoval způsobem, který neumožňuje plné přezkoumání správnosti jeho postupu, kontrolní skupina je nucena získávat další informace, které mohou v průběhu kontroly měnit její závěry. Změna původní zamýšlené sazby finanční korekce z 25 % procent výdajů ze zakázky uvedené v kontrolním protokolu (žalovaný zdůraznil, že se nejedná o rozhodnutí o neproplacení dotace, sankci apod., ale o pouze o závěr kontrolní skupiny učiněný v kontrolním protokolu) na sazbu 5 % výdajů je právě důsledkem nalézání skutkového stavu kontrolní skupinou. V daném případě vyloučení uchazeče, které kontrolní skupina rozporovala, neovlivnilo výsledek zadávacího řízení. Byl však vyloučen uchazeč, který se potenciálně mohl stát vybraným uchazečem (např. pokud by uchazeči výše v pořadí odmítli uzavřít smlouvu). Neoprávněné vyloučení uchazeče, zvláště v této situaci, nemůže být z pohledu žalovaného považováno za čistě formální pochybení, za které je stanovena nulová finanční korekce. Nezákonné vyloučení nabídky je uvedeno pod speciální položkou, není tedy možné dané jednání podřadit pod položku zbytkovou.
27. Žalovaný dále poukázal na to, že rozhodování o tom, zda byl spáchán správní delikt podle § 120 zákona o veřejných zakázkách, přísluší výhradně orgánu dohledu nad postupy zadavatelů, kterým je Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Žalovaný dále odkázal na definici porušení rozpočtové kázně a neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých z vyjmenovaných veřejných zdrojů podle ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) a § 3 písm. e) rozpočtových pravidel. Tím, že žalovaný v průběhu kontroly dospěl k závěru, že v daném případě nebyly naplněny znaky správního deliktu podle § 120 zákona o veřejných zakázkách (tj. nepojalo podezření, že se jedná o správní delikt), však nevznikla překážka pro domněnku porušení rozpočtové kázně. Provedení opatření podle § 14e rozpočtových pravidel ze strany žalovaného bylo tedy oprávněné.
28. Žalovaný ve vztahu k rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 90/2012 uvedl, že v něm byla posuzována situace, kdy poskytovatel neupravil za porušení podmínky dotace snížený procentní odvod a domnělé porušení tak mělo být postiženo odvodem ve výši porušení rozpočtové kázně. V takových situacích jsou podle Nejvyššího správního soudu povinny finanční úřady zkoumat, jaký dopad má porušení na splnění dotace a na základě zásady proporcionality (v závislosti na závažnosti pochybení a jeho dopadu na splnění účelu dotace) stanovit případně nižší odvod, než je celá částka dotace. To však neplatí pro řešenou situaci. Zde poskytovatel snížený odvod při poskytnutí dotace již jednoznačně stanovil.
29. Žalovaný zdůraznil, že o neproplacení části dotace podle § 14e rozpočtových pravidel poskytovatel rozhodl až v rámci Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu, jež obsahovalo i poučení o právu na podání námitek vůči tomuto opatření. Protokol z kontroly na místě č. 2014/1072 či vyřízení námitek ke kontrolnímu protokolu (nebo jiný žalobcem neidentifikovaný akt žalovaného v rámci

prováděné kontroly) opatřením podle § 14e rozpočtových pravidel nejsou. Kontrolní skupina ani ředitelka odboru kontrol evropských programů o opatření podle § 14e rozpočtových pravidel nerozhodla. Námitky chybějícího poučení o právu podání námitek vůči opatření podle §14e rozpočtových pravidel, jakož i tvrzeného překročení kompetence ředitelky odboru kontrol evropských programů, jsou tedy bezpředmětné. O opatření byl finanční úřad ze strany žalovaného řádně informován, čímž žalovaný povinnosti stanovené zákonem v plném rozsahu splnilo.

30. Konečně žalovaný uvedl, že v rozhodnutí o poskytnutí dotace byl odvod za porušení pravidel zadávání zakázek stanoven správně odkazem na ustanovení § 44a odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel. Účinné znění tohoto ustanovení v době vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobci na výše uvedený projekt upravovalo snížené odvody v rámci dotací spolufinancovaných ze zdrojů Evropské unie. Aktuální znění tohoto ustanovení, jež je citováno v bodě 5. 11 žaloby a jež stanovuje odvod v částce, v níž byla porušena rozpočtové kázeň, bylo vloženo do rozpočtových pravidel až novelizací zákonem č. 25/2015 Sb., která umožnila stanovit snížené odvody u národních dotací stejným způsobem jako u dotací spolufinancovaných ze zdrojů Evropské unie (text byl upraven a bylo vypuštěno původní písm. b).

IV. Replika žalobce

31. Žalobce v replice zdůraznil, že všechna právní písemná či emailová podání a veškerá komunikace mezi žalobcem a žalovaným byla vedena pouze prostřednictvím právního zástupce žalobce, a pokud byla výjimečně vedena komunikace napřímo mezi žalovaným a žalobcem, tak právní zástupce žalobce byl žalovaným písemně nebo emailem současně informován o jednotlivých právních krocích Poskytovatele dotace v rámci jim prováděné kontroly. Žalovaný však dne 19. 8. 2015 v rozporu s dosavadní vzájemnou komunikací odeslal přímo žalobci, tedy nikoliv prostřednictvím právního zástupce, Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu, ze dne 19. 8. 2015 o krácení dotace dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Vzhledem k tomu, že žalobce pouze 2 dny předtím, tj. 17. 8. 2017, poslal k rukám ministryně práce a sociálních věcí Stížnost na postup správního orgánu (Poskytovatele dotace), který od 25. 5. 2015 byl dle názoru žalobce zcela nečinný ve vztahu k případnému avizovanému krácení dotace, tak jej ani nenapadlo jakkoliv reagovat na Oznámení o krácení dotace zaslané neobvykle právě prostřednictvím BENEFITU 7. Z pravidel o provozování BENEFITU 7 nevyplývá, že by prostřednictvím tohoto informačního systému měly být Příjemci dotace doručovány i tak důležité dokumenty, jako je Oznámení o krácení dotace, které s ohledem na svůj charakter a vazbu běhu lhůt pro podání opravných prostředků v rámci správního řízení, má pro Příjemce dotace fatální důsledky v rámci správního a případně i soudního přezkumu.
32. Žalovaný na podanou stížnost reagoval až dne 26. 10. 2015 dopisem ministryně práce a sociálních věcí, ačkoliv žalovaný bezpečně věděl, že právě žalobcem podaná stížnost proti postupu správního orgánu obsahově napadá všechna pochybení Poskytovatele dotace, který 2 dny po podání stížnosti zaslal žalobci způsobem výše popsáním právě výše uvedené Oznámení o krácení dotace, a tedy nepochybně s ohledem na tehdejší argumentaci Příjemce dotace musel očekávat, že se bude proti Oznámení o krácení dotace

dále právně bránit. Stížnost byla natolik obsáhlá a podrobná, že ani případná Námitka proti Oznámení o neproplacení dotace podle § 14e by nebyla svým obsahem jiná. Pokud žalovaný pro doručení Oznámení o krácení dotace zvolil jiný než doposud realizovaný postup prostřednictvím informačního systému BENEFIT 7, aniž dal současně na vědomí tuto skutečnost právnímu zástupci příjemce dotace, pak takový postup žalovaného je dle názoru žalobce právně perfidní, protože při takto těsném časovém sledu vzájemné korespondence mezi oběma subjekty ve vztahu k podané stížnosti nebo Oznámení o krácení dotace, nic žalovanému nebránilo v tom, aby informoval přímo právního zástupce žalobce o odeslaném a doručeném Oznámení o krácení dotace prostřednictvím BENEFITU 7, když až doposud všechna písemná korespondence byla mezi stranami vedena výše popsáním způsobem převážně napřímo s právním zástupcem žalobce – žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28. dubna 2004, č. j. 7 A 125/2001 – 39, který řešil obdobnou situaci.

33. Žalobce dále nesouhlasil se žalovaným, že byl však vyloučen uchazeč, který se potenciálně mohl stát vybraným uchazečem (např. pokud by uchazeči výše v pořadí, tj. na 1. a 2. místě) odmítli uzavřít smlouvu. Žalobce uvedl, že v bodě 10 zadávací dokumentaci byly upraveny tzv. dílčí hodnotící kritéria. V rámci základního hodnotícího kritéria tzv. ekonomické výhodnosti byla jedním z dílčích hodnotících kritérií, také celková nabídková cena s DPH. Jestliže by vybraný uchazeč č. 8 JHS - CENTRE, o.p.s., s nabídkovou cenou ve výši 4.599.885,- Kč bez DPH odmítl uzavřít se zadavatelem smlouvu, tak v situaci, kdy navíc tento uchazeč není plátcem DPH, tak zadavatel mohl již v této fázi zadávacího řízení, zejména s ohledem na značný cenový odstup dalších uchazečů na 2. a 3. pořadí, dle § 84 odst. 2 písm. c) ZVZ, ihned zrušit zadávací řízení a poté již se znalostí jednotlivých nabídkových cen ostatních uchazečů mohl bez problémů zahájit nové zadávací řízení, pakliže uchazeč č. 3 VIALIN, o. s., umístěný na 2. místě s nabídkovou cenou ve výši 4.231.500,- Kč bez DPH, tj. 5.120.115,-Kč s DPH, byl pro zadavatele s takto vysokou celkovou nabídkovou cenou o více než 500.000,-Kč vyšší než vybraný uchazeč naprosto ekonomicky neatraktivní. To co platí pro uchazeče na 2. místě, tak o to více platí i pro uchazeče na 3. místě.
34. Pokud by měl být vadou obsah jednotlivých Protokolů z několika jednání hodnotící komise, v zápisu z jednání hodnotící komise ze dne 25. 11. 2013 jsou zcela výslovně uvedeny nové poznatky zadavatele ve vztahu k využívání nezapočtené finanční pomoci tzv. Partnerských organizací ze strany i jiných dodavatelů, což byl pro zadavatele základní spouštěcí mechanismus v dalším postupu, aby se na stejnou věc dotázal i ostatních 7 zbývajících uchazečů. V žádném případě nelze považovat postup zadavatele jako netransparentní, natož nepřezkoumatelný. Žalobce uvedl, že neví, co měl udělat jiného za účelem ověření si skutečností, které by poskytly celkový obrázek k zamýšleným činnostem a jejich finančnímu krytí ze strany jednotlivých uchazečů v případě, že jejich nabídka bude vybrána jako nejvhodnější. Pakliže žalovaný vytýká žalobci v předmětném zadávacím řízení netransparentní postup, pak by měl také ve svém vyjádření k žalobě uvést, jednak které úkony zadavatele ve smyslu výše uvedené judikatury byly netransparentní a dále v čem spočívala žalovaným tvrzená údajná netransparentnost postupu zadavatele.
35. Žalobce podotkl, že právní úprava pozdějším zákonem č. 134/2016 Sb. je benevolentnější,

než předchozí kogentní úprava, a to zejména pak u těch účastníků zadávacího řízení, kteří s ohledem na svou ekonomicky nevýhodnou nabídku nemohou zasáhnout do pořadí nabídek na 1. až 3. pořadí a zadavatel tyto účastníky zadávacího řízení již není povinen dle § 48 odst. 2 písm. a) a b) ZZVZ vyloučit.

36. Žalobce namítl, že je irelevantní činění rozdílů mezi postupem Poskytovatele dotace a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, při zjištění porušení ZVZ. Žalobce je toho názoru, že poskytovatelé dotací respektují pouze takové závěry Úřadu, pokud je jim dáno za pravdu ve vztahu k případnému spáchání správního deliktu. Pokud však Úřad anebo příslušný finanční úřad mají jiný právní názor ve vztahu k neporušení ZVZ ze strany zadavatele, pak Poskytovatelé dotací vůbec nerespektují právní závěry těchto autorit a jedinou obranou ze strany Příjemců dotace je toliko podání správní žaloby. Pokud by tomu tak ze strany Poskytovatelů dotace ve vztahu k soustavnému nerespektování právních závěrů ze strany příslušného finančního úřadu nebylo, tak by nemusel tuto problematiku svých rozhodnutím ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48 judikovat rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve věci kompetencí poskytovatelů dotací podle rozpočtových pravidel.
37. Žalobce podotkl, že i když žalovaný, jakožto Poskytovatel dotace, předal svým dopisem ze dne 14. 4. 2016 svá zjištění uvedená v Oznámení o neproplacení části dotace dle § 14e rozpočtových pravidel příslušnému finančnímu úřadu, tak tento správce daně dodnes Příjemce dotace nijak svým následným správním rozhodnutím nekontaktoval. Žalobce v této souvislosti poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 – 63, z něhož vyplývá, že k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále nedochází ze zákona již porušením rozpočtové kázně, nýbrž na základě rozhodnutí správního orgánu. Z hlediska posuzování dodržení rozpočtové kázně je rozhodující stav, který tu je v době rozhodování finančního úřadu, a nikoliv ten, jenž existoval v nějakém předchozím období, ve kterém údajné porušení rozpočtové kázně takto zjistil jiný správní orgán jakožto poskytovatel dotace.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

38. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.). O věci městský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se k výzvě městského soudu nevyjádřili, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání; jejich souhlas byl tedy presumován v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Rozhodné skutečnosti přitom vyplývaly jak ze správního spisu, tak současně z nesporných tvrzení obou účastníků, Městský soud proto neshledal důvod k nařízení jednání k provedení důkazů.
39. Žalobce napadá žalobou dva správní akty žalovaného – Protokol o kontrole v části kontrolního zjištění č. 2 (potvrzený vyřízením námitek ze dne 25. 5. 2015) a Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu. Tyto administrativní úkony žalovaného na sebe z procesního hlediska navzájem navazují, neboť protokol a skutková zjištění v něm obsažená jsou podkladem pro Oznámení. Městský soud se proto nejdříve zabýval tím, zda je žaloba přípustná proti oběma těmto aktům.

40. Žalovaný v Protokolu o kontrole v části kontrolního zjištění č. 2 konstatoval průběh zadávacího řízení se zaměřením na jednotlivá zasedání hodnotící komise žalobce. Žalovaný zjistil, že u nabídek uchazečů č. 1 - 3 a 5 - 8 neměla hodnotící komise žádné pochybnosti o tom, že by i nabídky těchto uchazečů obsahovaly mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve smyslu § 77 ZVZ, jakož ani jiné nejasnosti ve smyslu § 76 odst. 3 ZVZ. Přes tuto skutečnost hodnotící komise zaslala všem ostatním uchazečům žádost o vysvětlení nabídky dle § 76 odst. 3 ZVZ, jejíž nedílnou přílohou byla „*Tabulka - náklady*“, aby mohla jednotlivé položky rozepsané v této tabulce porovnat s údaji, jež doložil uchazeč č. 4 ve svém zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny ze dne 11. 11. 2013. Uchazeč č. 1 Trianon Čechy, o. s. nedoručil „vysvětlení své nabídky“ ve stanovené lhůtě, přičemž hodnotící komise z tohoto důvodu jeho nabídku v souladu s § 76 odst. 6 ZVZ vyřadila a uchazeč byl zadavatelem vyloučen z další účasti v zadávacím řízení. Žalovaný z 5. protokolu z jednání hodnotící komise dovodil, že je zde informace o vyloučených uchazečích, kteří objasnění nedodali a kteří jej dodali a byli hodnoceni, není zde uvedena vzájemná porovnatelnost a srovnání, závěr, který byl důvodem pro zaslání žádosti o vysvětlení nabídky všem uchazečům. V protokolu dále následuje informace k vyloučení uchazečů. Dále následuje pasáž k mimořádně nízké nabídkové ceně, kde je uvedeno, že uchazeč, u kterého vzniklo podezření o mimořádně nízké nabídkové ceně s ohledem na cenové kalkulace oslovených hotelů, předložil mimořádně nízkou nabídkovou cenu.
41. Žalovaný byl toho názoru, že tímto postupem zadavatele došlo k porušení § 76 odst. 3 ZVZ, neboť požadavek na vysvětlení nabídky vůči uchazeči č. 1 nesměřoval k vysvětlení nejasností v jeho nabídce, nýbrž k vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny obsažené v nabídce jiné, tj. jiného uchazeče, jak hodnotící komise výslovně vyjádřila v protokolu ze 4. jednání. Požadavek na doplnění nabídky o rozpis nákladových položek z důvodu nejasností v jiné nabídce je nezákonným požadavkem, fakticky představujícím požadavek na doplnění nabídky resp. požadavek na obsahové náležitosti nabídky, které nebyly požadovány v zadávací dokumentaci.
42. V části nápravného opatření pak žalovaný konstatoval, že předmětné zjištění je klasifikováno jako porušení pravidel pro výběr dodavatele dle Metodického pokynu pro zadávání zakázek OP LZZ ve verzi 1.8. Toto porušení bude předáno poskytovateli k uplatnění krácení dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, tzn. ke krácení dotace o výši sankce dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPLZZ/1.1/95/1/00003 (Část IV, odst. 2.4.) stanovené bodem 13 tabulky č. 2 kap. 4 Metodického pokynu pro zadávání zakázek OP LZZ, tedy ve výši 5 % z částky použité na financování veřejné zakázky (z nasmlouvané částky 4 599 885,00) s připočtením alikvotního podílu nepřímých nákladů (10 %) ve výši 459 988,50 Kč. Celková výše sankce tak činí 252 993,68 Kč. Žalovaný v této části protokolu dále konstatoval, že v kontrolovaném období nebyly finanční prostředky na veřejnou zakázku vynaloženy. Nebude-li krácení dotace možné, bude toto zjištění nahlášeno Řídicímu orgánu jako nesrovnalost a po jeho posouzení následně předáno místně příslušnému finančnímu úřadu k vyměření odvodu ve výši sankce výše uvedené a penále za porušení rozpočtové kázně dle § 44 zákona o rozpočtových pravidlech.
43. Žalovaný poté ve vyřízení námitek ze dne 25. 5. 2015 uvedl, že z písemné dokumentace o zakázce, zejména o jednání a rozhodování hodnotící komise, musí jednoznačně vyplývat, co, proč a jak komise posoudila či hodnotila, a to zejména ve vztahu ke všem zadávacím podmínkám. Tvrzení a závěry o postupech hodnotící komise v rámci veřejné zakázky,

obsažené v námitce, žalovaný vyhodnotil jako účelové ve snaze dodatečně napravit pochybení, ke kterým při zadávání veřejné zakázky došlo. Z kontextu zápisu v protokolu č. 4 podle žalovaného jednoznačně plyne, že veškeré pochybnosti hodnotící komise se týkaly nabídky uchazeče č. 4. Jakákoli zmínka o tom, že by hodnotící komise nabyla pochybností ohledně nabídek ostatních uchazečů, v protokolu zcela absentuje. Z protokolu z 5. jednání hodnotící komise nelze dovodit skutečnosti tvrzené žalobcem v námitce. Hodnotící komise pouze konstatovala, který z uchazečů doručil ve lhůtě vysvětlení nabídky, dále přepočítala kalkulaci nabídkové ceny obsažené v návrhu smlouvy v nabídkách uchazečů, což vedlo k vyřazení některých nabídek pro chybu v kalkulaci ceny, a poté se podrobně zabývala výhradně otázkou mimořádně nízké nabídkové ceny v nabídce uchazeče č. 4. Protokol tedy neobsahuje jakoukoli relevantní informaci o postupu a úvahách hodnotící komise, které nyní v námitce žalobce uvádí, zejména jakékoli vyhodnocení či vzájemné porovnání vyplněných Tabulek, rozptýlení pochybností u ostatních nabídek apod. Protokol tedy opět potvrzuje závěr kontrolního orgánu, že smyslem vysvětlení nabídek nebylo odstranění nejasností těchto samotných nabídek, ale zajištění podkladů pro posouzení ceny uvedené v nabídce uchazeče č. 4.

44. Judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 15. 2. 2017, čj. 6 Afs 193/2016 – 31) jak ve vztahu k prováděným kontrolám (k úpravě obsažené v zákoně č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, (srov. usnesení ze dne 12. 2. 2004, č. j. 5 A 55/2001 – 68, rozsudek ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 Aps 9/2012 – 29), tak i ve vztahu k úpravě obsažené v zákoně č. 255/2012 Sb., o kontrole (např. rozsudek ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 52/2016 – 28) dospěla k závěru, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní zjištění, čili zjištění skutková, jimiž nemůže být nikterak zasaženo do práv kontrolovaného subjektu, a ani „rozhodnutí“ o námitkách proti zjištění uvedenému v protokolu proto nejsou samostatně soudně přezkoumatelná žalobami dle soudního řádu správního. Zamítnutí námitek kontrolovaného subjektu má pouze ten následek, že se nemění závěr kontrolního protokolu. Za rozhodnutí zasahující do práv žalobce lze v daném případě považovat až takové rozhodnutí, jímž mu byla uložena konkrétní povinnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. 8 Afs 152/2006 – 144). Do práv a povinností kontrolovaného subjektu může být zasaženo vždy až v souvislosti s navazujícím řízením. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 6. 2009, č. j. 9 As 28/2009 – 30, mimo jiné uvedl, že „rozhodnutí o námitkách proti obsahu protokolu tak je možno považovat spíše za podklad, na jehož základě může správní orgán o právech a povinnostech stěžovatele rozhodovat ve správním řízení. Teprve v něm může být vydáno meritorní rozhodnutí s dopady do hmotných práv účastníka, proti němuž je žaloba ve správním soudnictví přípustná“.
45. I otázkou, zda vyřízení námitek je samostatně soudně přezkoumatelné, nebo zda je takový individuální správní akt vyloučen ze soudního přezkumu, se již Nejvyšší správní soud zabýval. V rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 194/2016 – 30 vyložil, že „rozhodnutí žalované o vyřízení námitek nelze považovat za úkon správního orgánu, jímž by stěžovatel mohl být na svých právech zkrácen přímo (nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení), neboť se jím nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje jeho práva nebo povinnosti ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Jedná se totiž o akt vydaný v kontrolní fázi za účelem přezkoumání případných pochybení inspektorů obsažených v protokolu o kontrole ve vztahu k námitkám, které uvádí kontrolovaná osoba. Teprve na základě závěru kontrolního řízení lze učinit kvalifikovaný závěr, zda podezření z porušení pravidel stěžovatelem odůvodňuje zahájení „sankčního řízení“ či postup při čerpání a poskytování dotace, který bude

negativně ovlivněn předmětnými zjištěními. Právě v tomto novém řízení nebo v dalším postupu poskytovatele dotace bude vydáno rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky obsažené v ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 6 Ads 55/2013 – 64).“

46. Citované závěry judikatury lze bezesporu aplikovat i na právě projednávanou věc. Žalobce se žalobou nedomáhá ochrany proti nezákonnému zahájení kontroly, ale proti obsahu Protokolu o kontrole – Kontrolnímu zjištění č. 2 a s tím souvisejícími závěry kontrolního orgánu. V této části však podle názoru městského soudu nedošlo k žádnému zásahu do práv žalobce, neboť kontrolní zjištění a závěry z nich vyplývající nejsou bez dalšího samostatně vykonatelné ani způsobily vyvolat samy o sobě jakékoliv jiné právní následky, jež by znamenaly újmu pro jejich adresáta, tj. žalobce.
47. Žalobou proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. by jistě bylo lze brojít proti Protokolu v části uložení nápravných opatření ve vztahu ke Kontrolnímu zjištění č. 2 (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 Afs 193/2016 - 31, ze dne 29. 5. 2014, č. j. 5 As 152/2012 - 43, či ze dne 6. 4. 2018, č. j. 4 As 57/2018 - 78). Ve vztahu k problematice kontrol dodržování povinností uložených zákonem č. 101/2000 Sb. byly tyto závěry potvrzeny např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2007, č. j. 1 As 13/2006 - 90. Městský soud však shledal, že žalovaný v této části Protokolu pouze obecně shrnul, jaké právní následky pro žalobce teprve vyplývají z kontrolního zjištění č. 2. Ani v této části však žalobci neuložil žádnou konkrétní povinnost (např. odstranit závadný stav) a nejedná se tedy o rozhodnutí v materiálním smyslu podle § 65 s. ř. s.
48. Z uvedených důvodů v části, v níž žalobce brojil proti Protokolu o kontrole – Kontrolnímu zjištění č. 2, proto městský soud odmítl žalobu pro neodstranitelný nedostatek řízení podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
49. Jinak je tomu v té části žaloby, jíž žalobce brojí proti Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu. Judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu se ustálila na závěru, že k nevyplacení části dotace v důsledku tvrzeného porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel dochází na základě úkonu, který je rozhodnutím v materiálním smyslu (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8 Ans 4/2013-44). Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48 dovodil, že úkon poskytovatele, který měl dle § 14e rozpočtových pravidel ve znění účinném do 19. 2. 2015 pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části, je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 s. ř. s., a že i v případě porušení dotačních podmínek, které je současně porušením rozpočtové kázně (neboť již došlo k vyplacení peněžních prostředků), je tak příjemci zaručena účinná obrana jak proti pouhému dočasnému nevyplacení dotace ve stanoveném termínu (žaloba proti rozhodnutí dle § 14e rozpočtových pravidel), tak proti věcnému závěru o porušení dotačních podmínek (žaloba proti rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně). Městský soud v Praze dodává, že Nejvyšší správní soud sice uvedené závěry formuloval k právní úpravě ustanovení § 14e zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 19. 2. 2015, jenž původně neupravoval námitky jako opravný prostředek proti rozhodnutí o krácení dotace, pro nyní projednávanou věc je však z uvedeného zřejmé, že Nejvyšší správní soud již tehdy shledal, že samotné rozhodnutí o krácení dotace je rozhodnutím v materiálním smyslu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a na tomto pojetí nic

nezměnila ani novelizace rozpočtových pravidel zákonem č. 25/2015 Sb. s účinností od 20. 2. 2015. Obdobně Ústavní soud v plenárním nálezu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14 uzavřel, že nevyplacení i části dotace zasahuje do právní sféry příjemce a autoritativně určuje jeho práva a povinnosti ve vztahu k přislíbené dotaci, a proto vzniká příjemci dotace právo na soudní kontrolu opatření podle § 14e rozpočtových pravidel.

50. Vycházejí z uvedeného městský soud shledal, že Oznámením žalovaného bylo do veřejných subjektivních práv žalobce zasaženo v té části, kterou žalovaný rozhodl o krácení dotace na základě kontrolního zjištění č. 2. V této části je tedy žaloba proti Oznámení coby rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. v materiálním smyslu přípustná.
51. Další otázkou, kterou městský soud musel posoudit, je včasnost žaloby a její přípustnost z hlediska vyčerpání přípustných opravných prostředků.
52. Oznámení bylo vydáno dne 19. 8. 2015, tj. již v době po novele zákona č. 218/2000 Sb. provedené zákonem č. 25/2015 Sb. účinné od 20. 2. 2015. Podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech účinného od 20. 2. 2015 platí, že „poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 6, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 6. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. k).“ Ustanovení § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech stanovil, že „poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.“
53. Z ustanovení § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech vyplývá, že uvědomění adresáta o krácení dotace zahrnuje odeslání a seznámení adresáta s tímto rozhodnutím, teprve poté může zažít běžet subjektivní lhůta k podání námitek.
54. Mezi stranami poté není sporné, že tuto informaci žalovaná odeslala žalobci prostřednictvím systému BENEFIT7. Ze správního spisu i z vyjádření žalobce vyplývá, že Oznámení bylo žalobci prostřednictvím systému BENEFIT7 odesláno dne 19. 8. 2015. Jakkoliv se městský soud ztotožnil s názorem žalobce, že doručení stěžejního Oznámení prostřednictvím informačního systému BENEFIT7 mohlo být ve srovnání s předtím zavedenou předchozí komunikací se žalobcem (prostřednictvím jeho advokáta) nestandardní, je však rovněž zřejmé, že žalobce se s Oznámením přesto seznámil, když je mu jeho obsah znám a v návaznosti na to brojí proti zásahu do svých práv, které způsobilo toto Oznámení. O doručení Oznámení žalobci proto nemůže být pochyb.
55. Ze správního spisu i se shodných tvrzení obou stran dále vyplývá, že dne 17. 8. 2015 žalobce k žalovanému podal „stížnost“, která byla doručena žalovanému téhož dne. Nesporné je rovněž to, že žalobce přímo proti Oznámení námitky nepodal. Uvedená stížnost byla tedy podána v době, kdy žalobce ještě nemohl předvídat, zda a kdy mu bude oznámeno rozhodnutí o krácení dotace v návaznosti na kontrolní zjištění č. 2. Z formálního hlediska by v této situaci jistě bylo legitimním požadavkem, aby žalobce podal námitky v době až po doručení Oznámení žalobci. Sama stížnost však obsahuje právní argumentaci, kterou žalobce ostatně dříve uplatnil i v námitkách proti Protokolu (a

později i v žalobě). Žalobce ve stížnosti (vzhledem k tomu, že již z Protokolu mu bylo známo, že krácení dotace bude pravděpodobně ve výši 5 %), uplatnil i námitky vůči výši krácení dotace. Podle názoru městského soudu žalobce tedy obsahově úplně vyčerpал všechny představitelné námitky, které by mohl uplatnit i proti Oznámení. Na druhou stranu si i žalovaný byl vědom toho, že žalobce nesouhlasí s jeho postupem, s jeho zjištěními a i s na to navazujícími právními závěry - to žalovanému muselo být zřejmé již z námitek proti kontrolnímu protokolu i ze stížnosti samotné. Ve vyřízení stížnosti ze dne 26. 10. 2015 pak ministryně (jež by i tak byla jako vedoucí správního orgánu oprávněna rozhodnout o námitkách podle § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech), věcně vypořádala námitky žalobce se znalostí skutkových okolností věci a se znalostí postupu žalovaného, které vedlo ke krácení dotace; materiálně tak ministryně ve vyřízení stížnosti ze dne 26. 10. 2015 rozhodla o námitkách žalobce proti krácení dotace (jež bylo obsahem Oznámení). Městský soud si v takové situaci ani nedokáže představit, zda by bylo vůbec možné, aby ministryně o námitkách rozhodla jinak, než jako tyto námitky posoudila později ve stížnosti. Městský soud v Praze tedy přisvědčil žalobci, že vyřízení stížnosti ze dne 26. 10. 2015 představuje z materiálního hlediska vyřízení opravného prostředku žalobce vůči Oznámení. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána dne 22. 12. 2015, byla podána včas ve dvouměsíční lhůtě. Vzhledem k uvedeným závěrům, kdy městský soud shledal, že žalobce byť předčasně, podal materiálně námitky proti Oznámení a ministryně o těchto námitkách rovněž materiálně rozhodla, městský soud podotýká, že považoval již za nadbytečné přesné zjišťování okamžiku, kdy se žalobce seznámil s Oznámením a kdy mu následně uplynula lhůta k podání námitek.

56. Pokud jde o meritum věci, jsou zde dány dvě sporné otázky – (i) zda postup žalobce v zadávacím řízení představoval porušení zákonných pravidel ZVZ a (ii) v případě, že tomu tak bylo, zda krácení dotace ve výši 5 % bylo adekvátní tomuto porušení.
57. Městský soud v Praze jako předběžnou otázku posoudil, zda je Oznámení přezkoumatelné. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 18. 4. 2017 č.j. 6 Afs 270/2015-48 totiž vymezil požadavky na odůvodnění rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel. Výslovně konstatoval, že: „Rozhodnutí o nevyplacení dotace musí proto obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemce po určitou dobu vyplácena či naopak nebude vyplácena s konečnou platností.“ V rozsudku ze dne 7.6.2017 č.j. 6 Afs 270/2015-78 Nejvyšší správní soud dále rozvedl, že: „Jestliže tedy poskytovatel využívá oprávnění dotaci na základě § 14e definitivně snížit, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit. Zdůraznil také, že: „(...) s ohledem na efektivní soudní přezkum by měla být informace, zda poskytovatel využívá svého oprávnění nevyplatit dotace ve vztahu k finančním prostředkům, které již příjemci vyplatil, nebo k části dotace, kterou ještě příjemce neobdržel (jinými slovy, zda prostředky dotčené vytýkaným pochybením byly již vyplaceny), obsahem samotného rozhodnutí o přijetí opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. V návaznosti na to pak musí poskytovatel jednoznačně specifikovat, zda pouze pozastavuje výplatu dotace, či ji s konečnou platností snižuje.“
58. Městský soud z Oznámení zjistil, že to uvádí, že „celkově byly schváleny způsobilé výdaje ve výši 8.190.113,87 Kč“ s tím, že „po zpracování žádosti o platbu Vám bude uhrazena další část dotace ve výši 8.190.113,87 Kč.“ Oznámení pak detailně uvádí v přehledné tabulce označená rozhodnutí o krácení dotace, zdůvodnění, výši částky žalobcem nárokovanou, výši způsobilé částky a číselné vyjádření krácené částky. Jelikož z Oznámení vyplývá, že

v tomto případě šlo o financování *ex post*, žalovaný jako poskytovatel měl tedy dle § 14e rozpočtových pravidel pravomoc rozhodnout o nevyplacení dotace či její části v případě, že se domníval, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně. K neoprávněnému použití či zadržení peněžních prostředků u žalobce před Oznámením nedošlo a nevyplývá to ostatně ani z Protokolu o kontrole v části Nápravné opatření ke zjištění č. 2.

59. Konkrétně je poté v Oznámení pod položkami 04.04.01 - 04.04.20 vždy uvedeno následující odůvodnění „*Krácení na základě zjištění č. 2 z kontroly na místě: VŘ č. 2 – neoprávněné vyloučení nabídky uchazeče. Sankce 5 % z částky dotace použité na financování předmětné zakázky*“. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí – Oznámení takto u jednotlivých položek krácení omezil na stručné konstatování, že žalobci jako příjemci dotace nevyplatí část přiznané dotace ve výši, která odpovídá částce dotčené porušením pravidel při zadávání veřejné zakázky, přičemž při odůvodnění tohoto krácení odkázal na podklad vedoucí mimo toto rozhodnutí – na protokol z kontroly části týkající se kontrolního zjištění č. 2. Žalobci jistě byl znám obsah kontrolního zjištění č. 2, tedy to, že mu jím bylo vytýkáno neoprávněné vyloučení uchazeče z výběrového řízení. Městský soud shledal, že jakkoliv je odůvodnění krácení dotace v Oznámení uvedeno maximálně stručně, jsou z něj přesto seznatelné důvody, které žalovaného ke krácení dotace vedly. Z Oznámení pak vyplývá, že vytýkané porušení pravidel se netýká již vyplacených finančních prostředků, tj. zde žalovaný rozhodl o definitivním nevyplacení dotace.
60. Městský soud je toho názoru, že Oznámení takto obsahuje sice stručné, avšak celkově přezkoumatelné a srozumitelné konkrétní důvody, ze kterých poskytovatel dovozuje porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek mající za následek krácení dotace. Oznámení je tedy podle názoru městského soudu v rozsahu výroku o krácení dotace plně přezkoumatelné.
61. Městský soud poté přezkoumal, zda v případě žalobce byly dány zákonné a smluvní důvody ke krácení dotace. Ze správního spisu i ze shodného tvrzení účastníků vyplývá, že kontrola byla zaměřena mj. k výběrovému řízení 002 s názvem „*Organizační zajištění informačních seminářů a konferencí v projektu Společným postupem sociálních partnerů k přípravě odvětví na změny důchodového systému – I. etapa, podlimitní veřejná zakázka s předpokládanou hodnotou 5.006.404,00 Kč bez DPH, vítězný dodavatel JHS-CENTRE, o. p. s. cena dle smlouvy 4599885,00 Kč bez DPH*“. Skutečnost, že žalobce byl jako zadavatel dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OP LZZ/1.1/95/100003 (srov. bod 8 Rozhodnutí ve spojení s Metodickým pokynem pro zadávání OP LZZ) povinen postupovat právě podle ZVZ, poté mezi stranami taktéž sporná není. I judikatura správních soudů k tomu již vyložila, že příjemce dotace je při nakládání s rozpočtovými prostředky povinen dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9 Afs 113/2007 – 63, ze dne 28. 6. 2006, č. j. 1 Afs 92/2005 – 98, publ. pod č. 1450/2008 Sb. NSS či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009 – 63, publ. pod č. 2332/2011 Sb. NSS).
62. Mezi stranami není sporný ani skutkový stav o průběhu výběrového řízení – žalobce tyto skutečnosti tvrdí v žalobě, žalovaný jeho postup ověřoval při kontrole na základě dokumentace vedené k výběrovému řízení a rozhodná skutková zjištění vycházejí z protokolů o zasedání hodnotící komise žalobce, které jsou přílohou Protokolu. Vycházejí z toho městský soud ověřil, že žalobce ve vyhlášeném podlimitním řízení

obdržel celkem 8 nabídek. Hodnotící komise určená žalobcem na svém 2. jednání dne 7. 11. 2013 shledala, že nabídka uchazeče č. 4 UNNI Trading s. r. o. obsahovala mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Komise se proto rozhodla vyzvat tohoto uchazeče postupem podle § 77 odst. 1 ZVZ ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Na témže zasedání se komise rovněž rozhodla vyzvat k vysvětlení nabídky podle § 76 odst. 3 ZVZ uchazeče č. 5 X a č. 8. JHS – Centre, o.p.s. Na následujícím 3. jednání hodnotící komise konstatovala, že uchazeči č. 5 a č. 8 splnili požadavky komise, u uchazeče č. 4 přetrvávaly pochybnosti i po vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny včetně vyplnění formuláře „*Tabulka – náklady*“. Uchazeč byl tedy znovu vyzván a osobně pozván k vysvětlení ceny na 5. zasedání hodnotící komise dne 25. 11. 2013. Z protokolu z tohoto zasedání vyplývá, že hodnotící komise se za účelem ověření mimořádně nízké nabídkové ceny uchazeče č. 4 rozhodla požádat i ostatní uchazeče podle § 76 odst. 3 ZVZ k vysvětlení nabídky včetně vyplnění formuláře „*Tabulka – náklady*“ (viz bod 4.3 protokolu ze zasedání komise ze dne 25. 11. 2013).

63. Na zasedání (tzv. 5 zasedání) dne 10. 12. 2013 se poté hodnotící komise zabývala těmito situacemi:

- a) Uchazeči č. 3 (Vialin o.s.), č. 6 (bfz-vzdělávací akademie, s.r.o.) č. 8 (JHS – Centre, o.p.s.) vysvětlení nabídky žalobci doručili, jejich nabídky komise dále hodnotila,
- b) Uchazeč č. 1 Trianon Čechy, o.s. vysvětlení nabídky nedoručil, jeho nabídka byla proto vyřazena podle § 76 odst. 6 ZVZ,
- c) Uchazeči 2. a 7. sice vysvětlení nabídky doručili, avšak hodnotící komise při posuzování nabídky zjistila, že uchazeči ve své nabídce v návrhu smlouvy uvedli nesprávný výpočet nabídkové ceny, neboť neodpovídá součtu jednotkové ceny za jednoho účastníka semináře a jeden pořádaný seminář vynásobené počtem všech účastníků seminářů a jednotkové ceny za jednoho účastníka konference a jednu pořádanou konferenci vynásobené počtem všech účastníků konferencí. Tyto nabídky komise proto podle § 76 odst. 6 ZVZ vyřadila.
- d) Uchazeč č. 5 X žalobci sdělila, že požadované vysvětlení nebude zasílat, nedoručila tedy vysvětlení nabídky. Hodnotící komise při posuzování nabídky zjistila, že uchazeči ve své nabídce v návrhu smlouvy uvedli nesprávný výpočet nabídkové ceny, neboť neodpovídá součtu jednotkové ceny za jednoho účastníka semináře a jeden pořádaný seminář vynásobené počtem všech účastníků seminářů a jednotkové ceny za jednoho účastníka konference a jednu pořádanou konferenci vynásobené počtem všech účastníků konferencí. Tyto nabídky komise proto podle § 76 odst. 6 ZVZ vyřadila.
- e) uchazeč č. 4 znovu vysvětloval mimořádně nízkou nabídkovou cenu – zdůvodnil ji výhodnými cenami na základě spolupráce s dlouhodobými partnery u více než poloviny pořádaných akcí. Vzhledem k tomu, že komise za účelem ověření skutečností uváděných uchazečem zjistila od 6 hotelů, že pouze 3 jsou schopny zajistit všechny požadavky žalobce na pořádání akcí a dále, že jimi sdělená cena je trojnásobná a vyšší, než dokládal uchazeč, byla komise toho názoru, že se v případě tohoto uchazeče jednalo o nereálnou mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Komise rozhodla podle § 77 odst. 7 ve spojení s § 77 odst. 6 ZVZ tuto nabídku též vyřadit ze zadávacího řízení.

64. Na tomto jednání tedy byli vyloučeni uchazeči č. 1, 2, 4, 5 a 7, nabídky uchazečů č. 3, 6 a 8 byly hodnoceny dále. Žalovaný dle Oznámení ve spojení s Protokolem v části kontrolního zjištění č. 2 však dotaci žalobce krátil za vyloučení toliko uchazeče č. 1. Žalovaný totiž v uvedených okolnostech shledal, že žalobce uchazeče č. 1 nevyžýval k vysvětlení nejasností v jeho nabídce, ale ve skutečnosti k vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny obsažené v jiné nabídce uchazeče č. 4. Požadavek na doplnění nabídky o rozpis nákladových položek z důvodu nejasnosti v jiné nabídce je podle žalovaného nezákonným požadavkem představujícím požadavek na doplnění nabídky, resp. požadavek na obsahové náležitosti nabídky, které nebyly požadovány v zadávací dokumentaci.
65. Městský soud dále z dokumentace k řízení zjistil, že součástí nabídek všech osmi uchazečů byla v tzv. krycím listu mj. položka 3. Hodnotící kritéria „*Celková nabídková cena*“ (rozepsaná na řádcích bez DPH, DPH a s DPH) a položka 4. Jednotková nabídková cena rozepsaná na řádcích „*Jednotková nabídková cena – seminář*“ (rozepsaná na řádcích bez DPH, s DPH) a „*Jednotková nabídková cena – konference*“ (rozepsaná na řádcích bez DPH, s DPH).
66. Jak již bylo výše uvedeno, žalovaný nesporně, že při posouzení nabídek oprávněně vznikly u žalobce pochybnosti o ceně nabízené uchazečem č. 4. S těmito pochybnostmi se městský soud rovněž ztotožnil, protože z protokolu o otevírání obálek vyplývá, že zatímco celková nabídková cena ostatních uchazečů se pohybovala ve výši od 4 milionů do 4.8 milionů Kč, uchazeč č. 4 nabídl cenu 2.6 milionů Kč.
67. Podle ustanovení § 77 odst. 1 ZVZ platí, že *„jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné; zdůvodnění musí být uchazečem doručeno ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti uchazeči, pokud hodnotící komise nestanoví lhůtu delší. Hodnotící komise může na žádost uchazeče tuto lhůtu prodloužit nebo může zmeškání lhůty prominout“*, případně podle ustanovení § 77 odst. 3 ZVZ může hodnotící komise *„po písemném zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny přizvat uchazeče na jednání hodnotící komise za účelem vysvětlení předloženého zdůvodnění.“*
68. Podle ustanovení § 76 odst. 3 ZVZ platilo, že *„hodnotící komise může v případě nejasností požádat uchazeče o písemné vysvětlení nabídky. Hodnotící komise může rovněž požádat o doplnění dokladů podle § 68 odst. 3. V žádosti hodnotící komise uvede, v čem spatřuje nejasnosti nabídky, které má uchazeč vysvětlit, nebo které doklady má uchazeč doplnit. Hodnotící komise nabídku vyřadí, pokud uchazeč nedoručí vysvětlení či doklady ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti, nestanoví-li hodnotící komise lhůtu delší. Hodnotící komise může na žádost uchazeče tuto lhůtu prodloužit nebo může zmeškání lhůty prominout.“*
69. Z citovaného ustanovení § 77 ZVZ vyplývá, že rozhodující skutečnosti o mimořádně nízké nabídkové ceně měl zjistit žalobce sám primárně v součinnosti s uchazečem č. 4. Platí přitom, že posouzení nabídek je dle § 76 ZVZ včetně posouzení výše nabídkové ceny ve vztahu k předmětu plnění dle § 77 ZVZ výlučně v kompetenci hodnotící komise. Hodnotící komise není povinna dle ZVZ si ve vztahu k nabídkovým cenám nechat vyhotovit znalecký posudek, a ani není povinna podle takového posudku postupovat, není též povinna blíže uvádět, z jakých důvodů takovýto podklad nezohlednila. Je tak nutné konstatovat, že dle zákonné úpravy je to hodnotící komise, komu náleží posouzení, zda je cena mimořádně nízká či nikoli. Zohlednění či nezohlednění odborného posudku v rámci

posuzování mimořádně nízké nabídkové ceny je vnitřním myšlenkovým pochodem komise, jenž nepodléhá přezkumu. Předmětem přezkumu ze strany ÚHOS je pak objektivní posouzení, zda byl důvod, aby tato hodnotící komise ve vztahu ke konkrétní nabídce měla nabídkovou cenu posoudit jako mimořádně nízkou, tedy postupovat podle § 77 odst. 1 ZVZ (srovnej např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2010, č. j. 62 Ca 11/2009 - 46, publikovaný též pod č. 2461/2012 Sb. NSS).

70. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 17. 10. 2012, č. j. 1 Afs 42/2012 – 51, vyložil, že „*zákon výslovně nestanoví proceduru, kterou hodnotící komise zjišťuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Stanoví jen postup za předpokladu, že tato komise dospěje k závěru o existenci mimořádně nízké nabídkové ceny.*“ Nejvyšší správní soud přitom v citovaném rozsudku zdůraznil, že mimořádně nízkou nabídkovou cenu je třeba podle ustanovení § 77 ZVZ primárně posoudit toliko ve vztahu k předmětu zakázky, nikoliv s cenami jiných uchazečů s tím, že „*ceny jiných uchazečů se ...mohou uplatnit jen podpůrně, mohou být pouze určitým vodítkem.*“ V projednávané věci hodnotící komise za účelem ověření toho, zda žalobce byl schopen realizaci nasmlouvané služby skutečně dosáhnout v nabízené ceně (dle bodu 4.2 zápisu ze 4. jednání měla hodnotící komise stále pochybnosti o vysvětlení ceny), poté hodlala zjištění o adekvátní ceně ve vztahu k předmětu zakázky dosáhnout jak ve srovnání s nabídkami jiných uchazečů účastnících se téhož výběrového řízení, ale současně i z jiných podkladů - z vyjádření hotelů, se kterými uchazeč č. 4 měl dlouhodobě spolupracovat. Takový postup je podle názoru městského soudu zcela logický a legitimní. Žalobce takto mohl efektivně získat podklady o tom, jak kalkuloval cenu každý z uchazečů a poté mohl srovnat, jakým postupem k výši své nabídky dospěl uchazeč č. 4. Žalobce mohl současně ověřit jak to, zda nabídková cena uchazeče č. 4 byla ve vztahu k předmětu zakázky mimořádně nízká a cena ostatních odpovídala běžným tržním poměrům, tak i to, že by např. uchazeč č. 4 nabídl naopak cenu běžnou, zatímco uchazeči ostatní nabídli cenu nadhodnocenou.
71. Součástí jednotlivých nabídek přitom nebyl žádný podklad (žádná kalkulace), na základě kterého by mohl žalobce sám ověřit reálnost nabízené ceny v krycích listech nabídek jednotlivých uchazečů. Uvedené pochybnosti o nabídkové ceně uchazeče č. 4 tak u žalobce mohly podle názoru městského soudu vzbudit i reálnou pochybnost o nabídkových cenách všech ostatních uchazečů. I když z doslovného textu bodu 4.3 zápisu ze 4. jednání hodnotící komise lze vyrozumět, že komise původně snad zamýšlela poměřit mimořádně nízkou nabídkovou cenu uchazeče č. 4 prostřednictvím jiných uchazečů, z faktického postupu hodnotící komise na 5. zasedání vyplynulo, že požadované vysvětlení nabídkové ceny od ostatních uchazečů ve skutečnosti nebylo určeno k posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny uchazeče č. 4. Hodnotící komise totiž na uvedeném zasedání ověřila tvrzení uchazeče č. 4 o nabídkové ceně výlučně z cenových kalkulací a z vyjádření 6 oslovených hotelů, které měly zajistit tomuto uchazeči pořádání akcí (srov. část III. Protokolu z tohoto zasedání). Městský soud se proto ztotožnil se žalobcem v tom, že pochybnosti vzniklé při vysvětlování mimořádně nízké nabídkové ceny u uchazeče č. 4 byly pouze podnětem k objasnění nabídkových cen jednotlivých uchazečů a vyplněné formuláře „*Tabulka – náklady*“ použila komise na svém 5. zasedání toliko k objasnění jimi nabízených cen.
72. Městský soud je toho názoru, že postup žalobce při výzvě uchazečů podle § 76 odst. 3 ZVZ k vysvětlení nabídkových cen sledoval účel a smysl tohoto ustanovení a nepochybně se vztahoval k předmětu zakázky. Jestliže uchazeč č. 1 Trianon Čechy, o.p.s. výzvě žalobce

nevyhověl a tím tuto nabídkovou cenu nevysvětlil, žalobce jeho nabídku pro nesoučinnost v souladu s tímto ustanovením oprávněně vyloučil z výběrového řízení. Městský soud podotýká, že žalobce i v této situaci dodržel zásadu rovného zacházení se všemi uchazeči dle § 6 ZVZ, když vyzval k vyjasnění nabídkové ceny vyplněním formuláře „*Tabulka – náklady*“ všech 8 uchazečů. Všichni uchazeči tak byli vystaveni stejným následkům vyloučení z řízení ať už pro případ, že by svou nabídkovou cenu nevysvětlili dostatečně (§ 76 odst. 6 ZVZ), tak i pro případ, že by na výzvu žalobce nijak nereagovali (§ 76 odst. 3 ZVZ).

73. Městský soud v projednávané věci shledal, že žalovaný Oznámení o schválení monitorovací zprávy č. 6 a zjednodušené žádosti o platbu, ze dne 19. 8. 2015 v části krácení dotace o 5 % na základě Protokolu ze dne 10. 4. 2015 o kontrole č. 2014/1072 - Kontrolní zjištění č. 2 založil na nesprávné aplikaci ustanovení § 76 odst. 3 ZVZ. V postupu žalobce nedošlo k nesprávnému vyloučení uchazeče č. 1 Trianon Čechy, o.p.s. ze zadávacího řízení a žalovaný na základě toho nesprávně krátil dotaci.
74. Vzhledem k tomu, že z uvedeného důvodu zde není dán samotný základ sporu - důvod pro krácení dotace, pozbývá již významu, aby městský soud detailně hodnotil, zda žalovaný v tomto případě krátil dotaci ve správné výši 5 %, což mělo dle žalovaného odpovídat závažnosti porušení podmínek Rozhodnutí o dotaci. Městský soud nicméně shledal, že pokud by zde tento důvod (pochybení v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek – neoprávněné vyloučení zájemce) ke krácení dotace byl skutečně naplněn, byl žalovaný oprávněn dle části IV. bodu 2.3 Rozhodnutí o dotaci ve spojení s bodem 4.2.3 Metodického pokynu pro zadávání zakázek OP LZZ krátit dotaci vyplácenou *ex post* ve výši 5 % - 10 % v méně závažných případech a v ostatních případech ve výši 25 % - 30 %. Vzhledem k tomu, že žalovaný v Protokolu v části Kontrolního zjištění č. 2 konstatoval, že vyloučení uchazeče č. 1 nemělo vliv na výběr vítězné nabídky uchazeče č. 8, jež by zvítězila i při účasti uchazeče č. 1, jednalo by se zjevně o méně závažné pochybení a výsledné krácení dotace ve výši 5 % bylo v souladu s uvedenými ustanoveními o výši sankce.

V. Závěr a náklady řízení

75. Žalobu tedy v této části shledal důvodnou, napadené Oznámení a vyřízení stížnosti žalovaným ze dne 26. 10. 2015, jenž toto Oznámení potvrdil, zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (srov. § 78 odst. 1 s. ř. s.).
76. V dalším řízení je žalovaný podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Žalovaný proto v dalším řízení bude vycházet z toho, že žalobce uchazeče č. 1 Trianon Čechy, o.p.s. vyloučil z výběrového řízení na předmětnou zakázku v souladu s ustanovením § 76 odst. 3 ZVZ.
77. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl procesně úspěšný, náhrada nákladů mu proto nenáleží. Žalobce byl procesně úspěšný, městský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Náhradu nákladů řízení představuje soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobu a dále náleží náhrada za odměnu zástupce za právní služby a jeho hotové výdaje. Městský soud přiznal náhradu za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé a podání repliky k vyjádření žalovaného) po 3.100 Kč vše podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Mimosmluvní odměna tak celkově činí 9.300 Kč (3 x 3.100 Kč). Dále

žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši **900 Kč** za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 % - **2.142 Kč**. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí **15.342 Kč** (3.000 Kč + 9.300 + 900 + 2.142 Kč). K výplatě náhrady k rukám advokáta stanovil městský soud přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 27. února 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu